



**Hvmanae Salvts Monvmenta**

**Arias Montano, Benito**

**Antverpiae, [1571?]**

In effigiem D. Ioannis Euangelistæ. Ode Dicolas Distrophos XXXIII.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68924](#)

In effigiem D. Ioannis Euangelistæ.

ODE DICOLOS DISTROPHOS XXXIII.

Q uis te mente noua potens

In celum iuuenem spiritus arripit,  
Plenum numine viuido?

Vt mundo referas progeniem Dei,  
Celatam patribus prius,

Obscuroue adeo nomine cognitam,  
Namque & te puerum nouis

Annis ingenio nouimus hand propè  
Tantis muneribus parem.

Non humana tibi discipulo dedit  
Ars vel scire, vel eloqui,

Quæ nullis emere aut diuitiis queas,  
Aut longo studio sequi:

Quamquam Socraticos admoueas libros,  
Et que porticus inclyta

Arguto repetit dicta volumine.  
At te non hominum reor,

Sed magni monitum consiliis patris,  
Percurrisse poli vias,

Arcana & docili credita pectore,  
Quæq; orbis stupeat pauens,

Incepisse nouis dicere vocibus:  
Dum te testibus è tribus

Dilectum penitus præcipuum parat.  
Qui ventis tumido & mari

Vina voce potens imperat, efficax  
Morbos pellere, & inferis

Excepisse hominum de tenebris genus.  
Ille & te sibi concium

Quam magna efficere, & quæ valeat pati,  
Iunctum sanguine deligit.

T e matri moriens substituit fūe,  
Charo ut nomine particeps,

Commissi foueas officij vicem.

ABSTRVSA SARENTIA.

Quod legis, haud parum est, superat terramq; poluq;  
Si petis hoc, dabitur nosse, sed exuete.



ARCANOR. INDICI PENITISS. P.  
E 4 In